

tulltaxan bör innehålla bestämmelser, som motverka ett sådant förfarande, får jag jemväl hemställa,

att Riksdagen ville besluta, att målarefärger, blandade med tungspat, skola draga tull som malen tungspat.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1887.

W. Lindahl.

N:o 38.

Af herr Lindahl, om förhöjning af tullen på skrifpenor.

De industrier, åt hvilka man i vårt land i synnerhet borde egna sig, äro de, som hafva till föremål tillverkning af sådana artiklar, hvar till landet sjelf eger råämnen af utmärkt beskaffenhet. Vårt jern är ett sådant råämne. Intet annat lärer vara fullt dugligt till stålpenor, en vara, som kan afsättas öfver hela verlden och vid hvars tillverkning råämnets större dyrhet icke är af någon betydelse, emedan det arbete, som måste nedläggas såväl å fabrikationen af stålpenoplåten som å sjelfva pennorna, är så väsentligt, att fabrikanten är nödsakad skaffa sig den bästa råvara, som kan erhållas. Då dessutom för tillverkning af stålpenor erfordras tillgång på billig arbetskraft, i synnerhet fruntimmer, som sköta de många små maskiner, medelst hvilka de olika handgreppen vid tillverkningen utföras, synes det, att en sådan fabrikation borde vara en af de för vårt land naturligaste. Och dock finnes ännu icke någon sådan fabrik i Sverige. Orsaken dertill torde icke vara någon annan än den, att då fråga är om att i ett land införa en fabrikation, som skall täfla med en redan i utlandet i full blomstring varande, är nödvändigt att den af staten tillförsäkras någon liten fördel emot den utländska, så att den må kunna först vinna åt sig den inhemska marknaden, genom att der lemna sin vara för lägre pris, och sedan

småningom utveckla sig att äfven uppträda på den utländska. En sådan fördel bereder staten genom lämpligt tullskydd. Enligt nu gällande tulltaxa är tullen å pennor 60 öre per kilogram, men då ett gross stålpenner med ask endast väger 70 à 85 gram, beroende af pennornas storlek, samt ett gross i handeln kostar 1 krona à 1 krona 50 öre, utgör tullen pr gross endast 4 à 5 öre, eller mindre än 5 procent af varans värde. Denna låga tull kan icke vara tillräcklig att grunda uppkomsten af en industri i täflan med en kraftig utländsk sådan. Dertill erfordras en tullsats, som ej är lägre än 10 % af värdet. Det kan dessutom icke anses i och för sig riktigt, att vid den grundliga revision af vår tulltaxa, hvartill nu finnes någon utsigt, en så förädlad industriprodukt, som stålpenner, vid införsel belägges med tull, som icke understiger 10 % af dess värde. Helt annorlunda ställer sig saken, om man skulle anse önskligt, att stålpenner aldrig blifva tillverkade i Sverige, utan att det vore bäst, att de hit importerades. Då är naturligtvis också bäst, att tullen å dem är så ringa som möjligt eller helst ingen.

Enär jag har mig bekant, att det på allvar är i fråga att i Sverige införa fabrikation af stålpenner, om blott den nedsättning i pris, som de engelska fabrikanterna vid underrättelsen derom skola vid import till Sverige vidtaga, för att om möjligt i dess början qväfva en uppväxande konkurrens på världsmarknaden, kan motverkas på vår inhemska marknad genom ett lämpligt tullskydd, hvilket, i enlighet med de grunder, jag här ofvan antydt, torde böra bestämmas till cirka 10 % af varans handelsvärde eller till 1 krona 50 öre pr kilogram, tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta, att tullen å pennor, skrif-, höjes från 60 öre till 1 krona 50 öre pr kilogram, askars, kartors och pappersomslags vigt inbegripen.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1887.

W. Lindahl.